

ROZKAŻYCIELKA (3) *sb f*

rozkażycielka (2), **rozkazicielka** *a.* rozkażycielka (1).

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz -ciel-); pierwsze a jasne.

sg I rozkażycielką (2). ◇ V rozkażycielko (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Mająca władzę, panująca nad kim (o Maryi) (1) :

Wyrażenie: »rozkażycielka anielska« (1): dal yey oczycz nyebyesky na fluzbę uyeczną przy yey przenyaczylthfzem poczaczy anyoly ferafynfzkyego koru/ y oth tychmyafth oftala panyą y rofkazycyelką anyelfką PatKaz II 77v.

Szereg: »pani i rozkażycielka« (1): PatKaz II 77v cf Wyrażenie.

2. Mająca moc sprawczą (o Maryi) (2) : Rołkážycielko chwalebna/ mocna/ y władnąca. Anielka Páni łpuść nam łálki twoiey: I day wżyftkim grzechom náfzym odpufztzenie Amen. *KrowObr* 177.

rozkażycielka czego (1): I kto iest mátką miłolierdzia/ y rołkážycielką grzechow odpufztzenia/ iedno Marya? KrowObr 164.

MP